

Freddy De Pauw

Ukrainsk ministerpost ger snabbt medborgarskap

Ukraina fick i början av december 2014 en splitterny regering, som resultat av riksdagsvalet i slutet på oktober. Nåja, det kunde man tro. I den nya regeringen sitter en hel del figurer som inte var kandidater i valet och som när de fick sin ministerpost inte ens var ukrainska medborgare.

Man har idag, i Ukraina, en snabbmetod av att bli ukrainare, åtminstone om man först blivit minister. En bisak tycker en del, såsom massmedia i väst, som håller tyst. De har ju klart för sig att det är Ryssland som blandar sig i det suveräna Ukrainas angelägenheter.

Nu är denna bisak inte så ny. Polen och de baltiska staterna har tidigare gjort samma sak. Det har varit amerikanare som återvänt till sitt gamla hemland och som getts höga offentliga poster. I det nya Ukraina är att detta inte ens nödvändigt. Finans-, ekonomi-, och hälsoministrarna är utlänningar och det i en regering som går på högvarv i högljudd nationalism. I realiteten är det således ett tydligt tecken på något helt annat – en gammaldags kolonialisering av det “suveräna” Ukraina.

Den viktiga finansministerposten besätts av amerikanskan Natalie Jaresko. Hon blev ukrainsk medborgare den 2 december dagen då hon blev minister. Visserligen förbjuder ukrainsk lag dubbelt medborgarskap men hon fick ett undantag på två år för att avsäga sig sitt medborgarskap i USA.

Hon har fram tills nu lett en investeringsfond i Kiev, Horizon Capital som hon själv har grundat. Under åren 1992-95 var hon chef för ekonomiavdelningen på USA:s ambassad i Kiev. Tidigare arbetade hon under flera år på USA:s ekonomidepartement och då mestadels med investeringar i utlandet. Hon har nära band med oligarken Viktor Pintsjuk som behärskar stora inflytelserika medier. Natalie Jaresko kan med rätta kallas en hand för de nykonservativa amerikanska kretsarna, som de senaste tio åren varit mycket aktiva i Ukraina.

Folkhälso- och sjukvårdsminister blev Alexander Kvitasjvili, en georgier som tidigare hade samma post i Georgien under presidenten Micheil Saakasjvili. Varför denne Kvitasjvili? För att han inte har några band med den farmaceutiska maffian i landet sa statsministern Arsenij Jatsenjuk. Det antyder ju att flera högt uppsatta inom hälso- och sjukvården har sådana band. “Jag antar posten för att jag har en stor respekt för Ukraina” sa däremot den nya hälsoministern.

Det pratades även om att självaste Saakasjvili skulle utnämnas till chef för korrupsionsbekämpningen i landet. Saakasjvili, som är en mycket god vän med Washington, hade ett år tidigare fått erbjudandet om att föreläsa för amerikanska diplomater, men han satsade på Kiev där han kan handgå sina amerikanska vänner så mycket bättre. Fast någon utnämning för Saakasjvili blev det dock inte, reaktionerna i utlandet blev för kraftiga. Han har en anklagelse hängande över sig för bl.a. maktmissbruk från tiden som president i Georgien.

Litauern Aivaras Abromavicius blev ekonomi- och handelsminister. Han har en hög befattning i aktiefonden East Capital i Kiev och har befunnit sig i stan sen en tid. Han uttalade sig med en gång att drastiska åtgärdes ska tas för att få “ekonomin på fötter igen”. Abromavicius har goda relationer till ett antal oligarker. En av dem är mångmiljardären Igor Kolomojskji. Han utnämndes i mars 2014 till guvernör i Dnipropetskij i östra Ukraina med uppgift att knäcka rebellerna och är av Ryssland anklagad för att tillsammans med Hunter Biden, som sitter i ledningen för Burisma Holding den största privata gasproducenten i Ukraina och är son till USA:s vicepresident Joe Biden, ska ha legat bakom den ökända slakten i Odessa den 2 maj 2014 då 46 människor fick sätta livet till.

Det är inte någon slump att litauern Abromavicius blir ekonomi- och handelsminister. Nato-medlemmen Litauen är Kievregeringens största vapenleverantör. Något som är av betydelse för inbördeskriget i Ukrainas östra del. Men presidenten Petro Porosjenko och statsministern Jatsenjuk har inte enbart vapen i åtanke, de har lovat alla utlänningar som strider “mot ryssarna” i östra Ukraina ukrainskt medborgarskap. Så, samtidigt som utlänningar blir både ministrar och ges gratifikationer ifall de strider i östra Ukraina, pågår i väst en kampanj om att Ryssland blandar sig i

det "suveräna" Ukraina.

Som om detta inte vore nog, finns det ett nytt informationsministerium som ska verka mot den ryska propagandan. Ukrainska journalister har redan döpt om det till "sanningsministeriet". För de journalister som inte följer "den allmänna opinionen" riskerar att stämplas som medlöpare till den ryska propagandan.

Den nya regeringen Jatsenjuk II har utan tvivel problem som måste lösas. Det främsta är landets ekonomiskt katastrofala tillstånd, som förstärks av Kievregeringens kompromisslösa politik visavi de folkliga kraven i östra Ukraina. Det andra är målsättningen av att följa EU vilket innebär drastiska besparingsåtgärder, som om vi utgår från vad som skett i EU inte har drabbat de rika – tvärtom.

Den politiken är, de numera alltmer kända åtgärderna såsom de förespråkas av den internationella valutafonden IMF och EU & Komp, drastiska privatiseringar av allt som är offentligt, färre sociala rättigheter med mindre ersättningar, allmänt sett lägre lönen och allt färre lagar som begränsar utländska investerares intressen ... För Ukrainas del innebär det att de mäktiga oligarkerna blir tvungna att utsättas för den globaliserade konkurrensen, som inte kommer att gynna dem alla. Många kommer att försöka försvara sina monopolställanden. De satsar på att statsministern Jatsenjuk ska skydda dem mot de utländska ministrarna och deras målsättning av att befrämja utländska investerares intressen. Men, i vilket fall som helst, såsom kraftförhållandena nu är i Ukraina kommer gemene man att stå för notan.

Uitpers (Bryssel) 10 december 2014. Redigerad översättning Per-Erik Wentus.